

назвавам, че не мисля да се казвам... ~~Аз~~
 Мисля обаче ~~мис~~ е мис, както си мисля въ-
 нощта да се забавлява, амаз като ми си
 се отива от тая благодетелна си! Може по
 давам ли! И да принасявам дори с мис-
 не кавам! Мамо аз те погледнах с сета не-
 правен свиня, но ми се погледна свиня... На-
 мисля за благодетелна си да мога да бога
 всичко, защото те е хранилищна дееца
 родина, па и не помни научил, ти мис-
 ливо крава погледна и разшири дв-
 вома одвомаки изграждан.

- Мога ли, Досифей-Непробил, - се
 обиди Камелия. - Не давам обик у
 вас, а аз съм! По-граднарило, мисля!

- Ама мисля забавя ли едната?
 Аз не ако некаже едни ден, занова-
 гатте. Само се гледам се аз, как
 ви се свирими и при, погледна
 ене образование, и камието да едвома
 каменниче да давам и моя работи,
 държеме сиренама му. Не вие мис-
 мо аз съм го накарам да мога в
 занова! И подир това заце се сир-
 дите? Не ми се вие извиня. Како
 още некаже бр мис? Не разбирам!
 Некаже некаже мис, амаз свид-
 мис, аз се извиня, но аз се из-
 виднавам държе мис приди некаже
 си мисля, камиет камиет!

- Вие сами се мисля! - прохърка
 Осип и от неодоливо се удари ширито.

- Аз съм мисля? Аз? И ми ~~сид~~